

שרה אמנו הראשונה בעולם לעם ישראל

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת

וירא: "וה' פקד את שרה כאשר אמר ויעש' ה' לשרה כאשר דיבר", כיון שאמר "וה' פקד את שרה", מהו ויעש' ה' לשרה? אלא כך אנו שנינו שפרי מעשיו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא אותו הנהר שנמשך ויוצא מעדן הוא, וזה הוא מהנשמות הצדיקים, והוא המזל שכל ברכות הטובות וגשמי הברכות שממנו ומשם הם יוצאים, וזאת שכתוב: "להשקות את הגן" ושהוא מזיל ומשקה ממעלה למטה, וזה בגלל שבנים בזה המזל תלויים ולא

במקום אחר. ועל כתוב: "וה' פקד את שרה", פקידה בלבדה. "ויעש' ה' לשרה", עשייה זו היא למעלה מזו הדרגה היא כמו שנאמר, שכל זה שהרי היא במזל תלויה, ולכן כאן פקידה וכאן עשייה, ומשום כך אמר ה', והכל אחד הם.

אמר רבי אלעזר: נחלת ה' בנים שכר פרי הבטן, והנה נחלת ה', נחלה להיאחז בה' שלא יעבור ממנה לעולמים. שהבן האדם שהוא זוכה לבנים בעולם הזה, הוא זוכה להכנס לפרגוד בעולם הבא. וזאת מפני שאותו הבן שמשאיר בן אדם וזוכה בו בעולם הזה, והוא יזכה לו לעולם הבא, והוא זוכה להכנס בו לנחלת ה'. מי זה נחלת ה'? זו ארץ החיים וכך קרא גם לארץ ישראל שהיא ארץ החיים, ודוד המלך קרא לה נחלת ה' כמו שכתוב בספר שמואל א': "כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים".

ומשום כך היא נחלת ה' לבנים, ומי מזכה לו לבן אדם? בנים. ואם הוא זוכה בעולם הזה, שכר פרי הבטן, והוא השכר הטוב באותו עולם באותו פרי בטנו הוא, שהבן אדם זוכה באותו עולם בהם.

בוא וראה, הנה נחלת בנים ה', היא ירושה ונחלה של פירות מעשיו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא מלמעלה, והוא מעץ החיים, שהרי משם הוא זוכה הבן אדם לבנים כמו שאומר הנביא הושע: "ממני פריך נמצא", ועוד כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "אשרי הגבר אשר מילא אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו אויבים בשער", וזה אשרי הוא בעולם הזה ואשרי הוא בעולם הבא.

המשך בעמוד הבא

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לקמי תורג' מן בת שמחה**

"לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער". מי הם אויבים בשער ? אלו בעלי הדינים. שבו כאשר הנשמה יוצאת מהעולם הזה, כמה הם בעלי דינים שהם מזומנים לפניו עד שלא יכנס למקומו, בשער, זה באותו שער שיכנס שם, וזה מפני שמשכונות הוא משאיר בעולם הזה ובגללם הוא יזכה באותו עולם. ועל זה הם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער.

רבי יהודה ורבי יוסי הם היו הולכים בדרך. אמר רבי יהודה: לרבי יוסי פתח פיך ועמול בתורה, שכן הרי השכינה נמצאת אצלך, ושכל זמן שבדברי התורה עמלים הם אז השכינה היא באה ומתחברת, וכל שכן שבדרך, והשכינה מקדימה ובאה והולכת היא לפני הבני האדם, שהם זוכים באמונת של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

פתח רבי יוסי ואמר את הפסוק כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: **"אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך בניך כשתילי זיתים סביב לשולחנך".** **"אשתה כגפן כפוריה"** הפרוש הוא שבכל פעם שהאשה בירכתי הבית והיא לא יוצאת לחוץ, היא צנועה והיא ראויה להוליד בנים כשרים, כגפן. מה גפן לא נוטעת אלא במינה ולא במין אחר. וכך היא אשה כשרה אשר לא תעשה נטיעות בבן אדם אחר. מה גפן אין בה הרכבה מאילן אחר, וזה גם אף כך היא אשה כשרה.

בוא וראה, מה שכרה של בניך והוא כשתילי זיתים. מה הזיתים לא נופלים עליהם במשך כל השנה, וכולם הם קשורים וירוקים תמיד, אף כך הם בניך הוא כשתילי זיתים מסביב לשולחנך. ומה כתוב אחריו הנה כי כן יבורך גבר שהוא ירא ה'. ומה הנה כי כן יבורך גבר, הנה כן היה צריך לו.

אלא לרבות דבר אחר שאנחנו למדנו ממנה שכל זמן שהיא השכינה שהייתה צנועה במקומה שכראוי לה לשכינה, והוא כביכול בניך הוא כשתילי זיתים, ואלו שעם ישראל כאשר הם בישראל, סביב לשולחנך, שאוכלים ושותים ומקריבים קרבנות ושמחים לפני הקדוש ברוך הוא ומתברכים עליונים ותחתונים בגללם.

"הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי**

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לשי משיח בן בלה

לוט ודוד המלך

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת וירא: "ויעל לוט מצוער וישב בהר וישתי בנותיו עימו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתיו בנותיו". וזאת מתוך רשות המלך, והוא נבדל מצד הימין, והוא היתוך אחד של קשר החקיקה. מתדבקת בתוך ההיתוך הזהב מצד שמאל, וזה בתוך הטומאה של יצרו וזה נעשה של קשר אחד של האילן.

וכאשר ביקש יצחק להתעורר בעולם. בחוזק הדין הקשה הוא התחזק, והוא הפריש דרגות מקיומן. והתחזק אברהם אבינו והפריש אותו של קשר אחד של האילן וזאת מתוך אותה הטומאה. ואותו נחש קדמון נכנס בפירותיו של אותו האילן. והוא יין ששתה והוליד שתי דרגות שהן קשורות זו בזו.

ואלו דרגות שהם הסובבות בצד הטומאה, ואחת נקראת מלכו"ם ואחת נקראת פעו"ר. זו עצה שהיא מתכסה וזו עצה שהיא מתגלה, הפעו"ר שהוא מתגלה והוא בכל מעשיו בגלוי. המלכו"ם שהיא מתכסה, הוא וכל מעשיו הם בסתר. מאלו שניים נבדלים מינים הרבה למיניהם, והם מסובבים את היס הגדול ולכל אלו שהם צדדי הטומאה. וכל אחד ואחד קופץ למקומו.

כמו כן הוא למטה. ולוט פרש מאברהם ושם דיורו עם אנשי סדום. ובו כאשר התעורר הדין בהם, והוא נזכר באברהם ושלח אותו משם והוא נבדל מהם. ויין השקו לו ללוט בנותיו שממנו הן הולידו בהם שתי אומות. אחת נקראת "עמון" ואחת נקראת "מואב". אחת בגלוי ואחת בסתר. עמון הוא הדרגה של מלכו"ם והיא עצה שמתכסה. ומואב היא הדרגה של פעו"ר והיא הכל בגלוי.

וזה כמו כן בנותיו. אחת היא אומרת "בן עמי" שבן יש לי הוא מעמי ולא אומרת ממי הוא, ומשום כך הוא היה בסתר והוא מהדרגה של מלכו"ם. והאחת אומרת "מואב" מאב הוא זה ומאבא הולדתי אותו. והדרגה שלו פעו"ר והדבר הוא בגלוי. ובשני אלו אחז דוד המלך. לאחר כן מן מואב יצאה ממנה "רות". ומרות יצא ממנה דוד המלך ובזו העטרה, שהיא עדות לזרעו של דוד המלך, כמו שכתוב בספר מלכים ב': "ויוציא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות וימליכו אותו וימשחוהו ויכו כף ויאמרו יחי המלך".

המשך בעמוד הבא

לעילוי נשמת:

יעל ז'וסלין לנגפורד בת סוליקה פריחה ז"ל

וזו הייתה מן המלכו"ם והדרגה של בני עמון כמו שכתוב בספר שמואל ב': "ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאוד".

ומלכו"ם היא דרגה בני עמון כמו שכתוב: "ותהי על ראש דוד". ומשם הייתה עדות לבניו של דוד והוא לעולמים, ובה ניכר מי שהוא מבניו של דוד המלך שראוי להיות למלך ודאי, שאומרים: "מדוד הוא".

שאפילו נולד באותו יום והוא יכול לסבול אותה עטרה על ראשו. שהרי הוא הייתה משקל "ככר זהב ואבן יקרה" הייתה. ובן אדם אחר לא יכול לסבול. וזה הוא שכתוב "ביואש" כמו שכתוב: "ויתן עליו את הנזר ואת העדות".

ובשתי דרגות אלו נאחז בה דוד המלך, והן חוזק מלכותו להתחזק על שאר העמים. שאם לא נכלל בצד שלהם הוא לא יכול להתחזק עליהם. כל הגוונים והדרגות של שאר העמים הם כלולים בו בדו להתגבר ולהתחזק עליהם. כמו שכתוב בתורה: "ויעל לוט ב מצוער וישב בהר". וזה כתוב לעלוקה שתי בנות הב הב.

היא נפש שגדלה תדיר בגוף. ואחת שהיא נפש שכוספת בתאוות רעות של העולם הזה. ובכל כיסופים רעים הם של העולם הזה. זו היא בכיר"ה וזו היא צעיר"ה.

ויצר הרע לא מתחבר תמיד אלא בשתיים אלו בכדי לפתות את בני אדם. וכדי שיאמינו לו להוביל אותם לקום חיצים של מוות. ויעבדו לו כמו שאתה אומר "יפלח חץ כבדו".

"הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

לעילוי נשמת: גניה יחזקאל בת צ' חלה ז"ל

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאל בן יפה ז"ל

כשראה רבן יוחנן בן זכאי שאין סיכוי להפסקת המצור והמלחמה, והחורבן כבר נראה קרוב מתמיד, החליט לצאת את ירושלים יחד עם מבחר תלמידיו, ולהעתיק את המרכז הרוחני של האומה (הסנהדרין והישיבה) הרחק ממקום מלחמה, במקום שקט, בו יוכל לשקם את ההרס והחורבן הלאומי. וכך מספרת האגדה: אבא סיקרא בן בטיח, ראש בריוני ירושלים, בן אחותו של רבן יוחנן בן זכאי היה. שלח לו רבן יוחנן בן זכאי: בא אצלי בצנעא. בא. אמר לו רבי יוחנן: ... ראה לי תקנה שאצא מכאן, אפשר שתהא הצלה מועטת. אמר לו אבא סיקרא: עשינו בינינו שלא יצא אדם מכאן אלא אם כן הוא מת. אמר רבי יוחנן: הוציאוני בדמות מת. אמר בן בטיח: עשה עצמך חולה, ויבואו הכל לבקרך... והיו אומרים: מת רבי יוחנן! ויכנסו תלמידיו – וישאו את ארוןך. עשה רבי יוחנן כך... עשו לו ארון... היו מוליכים אותו... עד שהגיעו אצל שערי ירושלים. אמרו להם השוערים (היהודים מן הקנאים): מי הוא זה? אמרו להם: מת הוא. בקשו לדקור בגופו של המת, אמר להם [אבא סקרא] יאמרו: רבם דקרו! ... פתחו לו השער ויצא. היו מוליכים אותו עד שהגיעו אצל אספסיינוס. פתחו את הארון ועמד לפניו. אמר לו: שלום עליך, המלך! שלום עליך, המלך! אמר לו אספסיינוס: חייב אתה שתי מיתות: אחת, שאתה קורא לי מלך, ואני איני מלך. ועוד, אם מלך אני – עד עכשיו מפני מה לא באת אצלי? אמר לו רבי יוחנן: שאמרת "לא מלך אני" – באמת מלך אתה, שאלמלא הייתה מלך, לא נמסרה ירושלים בידיך, שנאמר: "והלבנון באדיר יפול" (ישעיהו י, לד) ואין "אדיר" אלא מלך. ושאמרת: "אם מלך אני – מפני מה לא באת אצלי עד עכשיו"? – בריונים שבנו לא הניחוני... בתוך כך בא שליח מרומי ואמר לאספסיינוס: עמוד, שמת הקיסר ונמנו גדולי רומי להושיבך בראשה... אמר לו אספסיינוס לרבי יוחנן: אני הולך מכאן... בקש ממני דבר ואתך לך: אמר לו רבי יוחנן: תן לי יבנה וחכמיה, ושלשלת של רבן גמליאל, ורופאים שירפאו את רבי צדוק. [המעשה עם רבי יוחנן נמצא במספר מקורות עם שינויים: גיטין נו, א-ב. מדרש איכה פ"א-לא. אבות דרבי נתן בקשותיו של רבן יוחנן מולאו, ויבנה הפכה – בהנהגתו של רבן יוחנן ולאחריו של רבן גמליאל – למרכז הרוחני של האומה לאחר חורבן ירושלים. חז"ל מספרים כששמע רבן יוחנן בן זכאי על החורבן – "עמד וקרע את בגדיו וחלץ את תפלו והיה יושב ובוכה ותלמידיו עמו" לאחר החורבן עלה פעם רבן יוחנן בן זכאי עם תלמידו רבי יהושע, לירושלים, "וראה את בית המקדש חרב, אמר רבי יהושע: אוי לנו על זה שהוא חרב! מקום שמכפרים בו עוונותיהם של ישראל. אמר לו: בני, אל ירע לך, יש לנו כפרה אחת שהיא כמותה, ואיזה היא? גמילות חסדים, שנאמר (הושע ו, ז) – "כי חסד חפצתי ולא זבח" לאחר הביסוס הראשוני של הסנהדרין ביבנה, החליט רבן יוחנן בן זכאי לפנות את מקומו לטובת הנשיא רבן גמליאל, על מנת שימשיך במסורת המשפחתית בהנהגת העם ואיחודו תחת סנהדרין אחת. מיבנה עובר רבן יוחנן בן זכאי לברור-חיל, שם הקים את ישיבתו ואת בית דינו, כאשר מידי פעם היה שב ליבנה בימי חג ולכינוסי מעשה מרכבה בין התחומים בהם היה רבן יוחנן בן זכאי שולט ובקי היה "מעשה מרכבה" (סוכה כח, א).]

המשך בשבוע הבא

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

דיוקנם של שרה ורבקה זהות

כמו שכתוב בספר בראשית: "ויביאה יצחק האהלה שרה אמו". אמר רבי יוסי, זה הפסוק קשה, "האוהלה", לאהל שרה אמו היה צריך לו, מה זה "האוהלה", שחזרה שם השכינה, מפני שכל זמן ששרה הייתה שרה קיימת בעולם, השכינה לא סרה ממנה, ונר היה דולק מערב שבת לערב שבת, אחרי שמתה כבה אותו נר. כיון שבאה רבקה, חזרה השכינה והנר דלק. שרה אמו, ורבקה שדומה לשרה בכל מעשיה. רבי יהודה אמר, כמו שדיוקנו של יצחק היה דיוקנו של אביו אברהם, וכל מי שראה את יצחק אמר זה אברהם, ובדאי אברהם הוליד את יצחק. כך גם רבקה, דיוקנה ממש היה דיוקן שרה, ומפני כך שרה אמו ודאי.

אמר רבי אלעזר, בכל כך הוא, אבל בוא ראה, סוד הוא, שאף על פי ששרה מתה, דיוקנה לא סר מן הבית, ולא נראה שם מיום שמתה עד שבאה רבקה. כיון שנכנסה רבקה, נראה דיוקן שרה שכתוב בתורה: "ויביאה יצחק האהלה שרה אמו", מייד שרה אמו נראית שם. ולא היה רואה אותה חוץ מיצחק בלבדו כאשר נכנס שם, ועל כן וינחם יצחק אחרי אמו. (מה זה אחרי אמו) אחרי שאמו נראתה והזדמנה בבית, ועל כן לא כתוב אחרי מיתת אמו, אלא אחרי אמו.

רבי שמעון אמר, מה נשתנה שכתוב בו בספר בראשית בפרשת חיי שרה: "ויקוץ את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינזום יצחק אזורי אמו", כיון שאמר ותהי לו לאשה לא ידענו שהרי אוהב אותה, שהרי כל בני עולם אוהבים נשותיהם, מה נשתנה ביצחק שכתוב בו "ויאהבה".

אלא ודאי התעוררות אהבת הזכר לגבי אשה, אין הוא אלא שמאל, שכתוב בספר שיר השירים: "שמאלו תחת לראשי", וחושך ולילה כאחד הם, ושמאל מעורר אהבה תדיר לגבי הנקיבה ואוחז בה. ועל כן אף על פי שאברהם אוהב את שרה, לא כתוב בו "ויאהבה" אלא ביצחק. ואם תאמר ויאהב יעקב את רחל, צד של יצחק שהיה בו עושה לו.

בוא ראה, אברהם כאשר ראה את שרה היה מחבק אותה ולא יותר. אבל יצחק שהוא בעלה של רבקה, אוחז בה ושם זרועו תחת ראשה שכתוב: "שִׁמְאֵלוֹ תֹזֶזֶת רֵאשִׁי ויִמְיֵנוֹ תֹזַבְקֵנִי". אחר בא יעקב ושימש המטה, והוליד שנים עשר שבטים והכל כיאות. ובוא ראה, האבות כולם בסוד אחד הלכו, וכולם שימשו בארבע נשים כל אחד מהם, אברהם בארבע שרה והגר ושני פילגשים, שכתוב: "ולבני הפילגשים אשר לאברהם" פילגשים שתיים הרי ארבע. יצחק בסוד הארבע, של צידה של רבקה, שכתוב: "ויקוץ את רבקה אזוזה", ותהי לו לאשה שתיים, ויאהבה שלוש, וינחם יצחק אחרי אמו הרי ארבע. כנגד זה היו ליעקב ארבע נשים והכל בסוד אחד. רבי חיא אמר, אברהם ויצחק שימשו כל אחד באשה אחת בסוד הקודש, אברהם בשרה. יצחק ברבקה, וכנגד שניהם היו ארבע נשים ליעקב בשני חלקים. רבי שמעון אמר, עלו דברים למקומם, שהרי הכל בסוד קדוש נעשה, והכל בסוד אחד.

"הזוהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים
לשרון בובליל
ולכל בני משפחתו

ומי בישר לאביו חלקיהו על הולדת בנו כדי לשמחו יהיה ארוך גם הוא. וזה היה מיודענו פשחור בן אמר הכהן נביא השקר. "שלח מעל פני ויצאו". בכך רמז הקדוש ברוך הוא שבשנת של"ח ישולחו בני ישראל מעל פניו, ויגורשו מארץ הקודש ויצאו לגלות.

אכן בשנת ג' של"ח חרב הבית וזה היה שיאה של שלשלת הפורענות. את כל המכות שנחתו על ראשם ותחינותיהם החוזרות ונשנות של נביאי האמת וירמיהו בראשם לא פעלו דבר והאסון הגדול התחולל. כשהיה יהויקים בנו של יאשיהו, בן 25 שנה המליך אותו פרעה נכה למלך על יהודה, ובאותה תקופה שלטה מצרים על ארץ ישראל.

ויהויקים היה רשע, ויחסיו עם פרעה היו טובים. נבוכדנצר לא היה מלך סבלן, כבל את יהויקים ושלח אותו לגלות יחד עם 4 ילדים והם חנניה, מישאל, עזריה ודניאל. וראה איזה פלא, אוזנו של נבוכדנצר הייתה קשובה והתיר ליהויקים לחזור ליהודה לא כאזרח אלא כמלך, ויהויקים חזר ליהודה ושכח את השיעור שקיבל.

וכן כתב ברוך בן נרי מגילה מיוחדת שהוא תלמידו של ירמיהו. ואז המגילה הזו הגיעה אל המלך יהויקים על ידי ברוך, והקריא למלך את המגילה. אחרי קריאת של שלושה פסוקים המלך האזין ופניו הלכו וקדרו והמלך רגז מאוד לקח את המגילה והשליך אותה לתוך האש הבערת. רעדה קשה אפפה את בית המלך, כי נמלך שרף ספר קדוש מאוד. ואז המלך חיפש את ירמיהו ולא מצאו..

ולמרות הסכנה שלח ירמיהו מסר ברור ליהויקים והמסר הוא: "אתה יהויקים שרפת את המגילה שבה נכתב על בואו של מלך בבל העתיד להשחית את הארץ בשל כך לא יהיה לך ממשיך על כסא בית דוד וסופך יהיה רע ומר". ונבואה זו התקיימה כמובן על כל תו ותג שלה. לאחר שלוש שנים חזר מלך בבל ולא ביד רכה.

על זרועותיו של יהויקים ועל קרסוליו נסגרו בנקישה כבלי נחושת, והוא הובא לבבל לא על גבי סוס ואפילו לא בהליכה, אלא נגרר ונחבט בייסורים ובביזיון, וכוחותיו אזלו והוא מת כנבואה. חז"ל

המשך בשבוע הבא

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

"זעקת סדום ועמורה"

בוא ראה, אמר לו הקדוש ברוך הוא לאברהם זעקת סדום ועמורה כי רבה, שהרי עולה לפני מה שהם עושים לכל העולם. שכל העולם מונעים רגליהם שלא להיכנס בסדום ועמורה, כמו שכתוב בספר איוב: "פרץ נחל מעם גר הנשכחים מיני רגל דלו מאנוש נעו". "פרץ נחל מעם גר", פרצה היה פורץ נחל לאלו בני העולם שנכנסו לשם. שכולם ראו את מי שהיו נותנים לאכול ולשתות לבן אדם אחר, זורקים אותו בעומק הנהר, והוא שלקח אותו גם כן. ועל זה כל בני העולם היו "נשכחים מיני רגל", שמונעים רגליהם שלא להיכנס שם. ומי שנכנס, "דלו מאנוש נעו", שהיו דלי גוף ברעב, שלא היו נותנים לו לאכול ולשתות, והשתנתה צורתו מיתר בני העולם שכתוב: "דלו מאנוש נעו". כתוב כאן נעו, גם שלמה המלך אמר בספר משלי: "נעו מעגלותיה", כך גם היו סוטים מעגלים ודרכים שלא להיכנס שם. ואפילו עופות שמים היו נמנעים להיכנס שם כמו שכתוב בספר איוב: "נתיב לא ידעו עיט וגו'". ומשום כך כל העולם היו צווחים על סדום ועמורה ועל כל הערים, שכולם כגוון אחד היו.

זעקת סדום ועמורה כי רבה. אמר לו אברהם, מדוע? אמר לו, הקדוש ברוך הוא מספר בראשית מפרשת וירא: "ויאמר ה' זעקת סדום ועמורה כי רבה וזוטאתם כי כבדה מאוד" ועוד כתוב בתורה: "ארדה נא ואראה הכצעקתה". הכצעקתם צריך לומר, שהרי כתוב זעקת סדום ועמורה ושתי ערים היו, מדוע "הכצעקתה". אלא הרי העמידוהו. בוא ראה, בצד שתחת אבן הברד, עולים עשנים כולם בכתף נאספים בטיפה אחת, ונכנסים בתוך נקבי התהום הגדול ונעשים בחמישה באחד, אחד הוא כאשר יש צלילים קולות, שכולם נעשה אחד. קול שעולה מלמטה, נכנס ביניהם ונמשכים כאחד. ואותו קול עולה ויורד, תובע דין להמשך למטה. כאשר זה הקול עולה לתבוע דין, אז ומתגלה להשגיח הקדוש ברוך הוא בדין. אמר רבי שמעון בר יוחאי: הפסוק בתורה בפרשת וירא: "ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה", זה גזרת הדין, והיא תובעת דין כל יום. שכך שנינו כמה שנים עומדת בגזרת דין, והיא תובעת מלפני הקדוש ברוך הוא על שמכרו אחיו של יוסף את יוסף. ובגלל שגזרת הדין היא צווחת על הדין, ועל זה כתוב: "הכצעקתה הבאה אלי". מהו "הבאה אלי", זה הוא סוד כמו שאתה אומר במגילת אסתר: "בערב היא באה ובבוקר היא שבה". וזה הוא הבאה אלי תדיר, כמו שכתוב בפרשת נח: "קץ כל בשר בא לפני".

המשך בעמוד הבא

מקבלים הזמנות להקדשות וברכות על גבי דיסק

mp 3 וצפייה "תורה אש"

5 שעות לדיסק 5 פרשיות מהתורה... לעילוי נשמת, לשערי רפואה, לשערי זיווג, לשערי פרנסה וכלכלה, ולשערי תשובה....ועוד

להזמנות: טל. 054-4577956

והקדשה וברכה בתוך הדיסק וע"ג הדיסק.

ויגש אברהם ויאמר, התקין עצמו לתבוע זה. אולי ימצאון שם חמישים, התחיל מחמישים שהוא התחלה לדעת, עד עשרה, שהוא עשירי סוף כל דרגות. אמר רבי יצחק, עד עשרה, אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים, משום כך התחיל מחמישים עד עשרה, וכיון שהגיע לעשרה, אמר מכאן ולמטה הוא לא מקום שעומד בתשובה, ומשום כך לא ירד למטה מעשרה.

כתוב בספר בראשית בפרשת וירא: "ויבואו שני המלאכים סדומה בערב ולוט יושב בשער סדום וירא לוט ויקם לקראתם". אמר רבי יוסי, בוא ראה מה כתוב בתורה הקדושה בפרשת וירא: "וילך ה' כאשר כילה לדבר אל אברהם ואברהם ישב למקומו". שהרי כיון שפרשה השכינה מאברהם, ואברהם חזר למקומו, אז "ויבואו שני המלאכים סדומה בערב". שהרי אחד עלה עם השכינה ונשארו שניים. כיון שראה אותם לוט רץ אחריהם. מה הטעם, וכי כל אלו שהיו באים, הוא מכניס אותם ונותן להם לאכול ולשתות, ובני העיר איך לא הרגו לו, בוא ראה, כאשר הקדוש ברוך הוא עושה דין בעולם, שליח אחד עושה אותו, ועתה ראינו שני שלוחים, מדוע? וכי לא מספיק באחד? אלא אחד היה, ומה שאמר שני, אחד היה להוציא את לוט ולהציל אותו, ואחד להפוך העיר ולהשחית הארץ, ומשום כך נשאר אחד.

כמו שכתוב בתורה: "וה' המטיר על סדום ועמורה". אמר רבי חייא מדבריו של הנביא ישעיהו: "הנה יום ה' בא אכזרי ועברה וחרון אף לשום הארץ לשמה וחטאיה ישמיד ממנה". "הנה יום ה' בא" זה בית דין של למטה. בא, כמו שאמרנו הבאה אלי עשו, מפני שאינו עושה דין עד שנכנס ונוטל רשות, כמו שכתוב בספר בראשית בפרשה בראשית: "קץ כל בשר בא לפני".

דבר אחר, "הנה יום ה' בא לפני", זה הוא המשחית למטה כאשר לוקח את הנשמה. משום כך אכזרי ועברה, לשום הארץ לשמה, זה סדום ועמורה וחטאיה ישמיד ממנה, אלו יושבי הארץ. מה כתוב אחריו כמו שאמר הנביא ישעיהו: "כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חשך השמש בצאתו וירח לא יגיה אורו". שהרי מן השמים הקדוש ברוך הוא המטיר עליהם אש והעביר אותם מן העולם. ואחר כך עוד כתוב מהנביא: "אוקיר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר". וזה אברהם שהקדוש ברוך הוא העלה אותו על כל בני העולם. שהרי לבתו של לוט עשו דין. ומה הוא. שבתו של לוט נתנה פת לחם לעני אחד, ידעו בה, משחו אותה בדבש והושיבו אותה בראש הגג, עד שאכלו אותה כל הצרעות.

"הזוהר הקדוש"

לעילוי נשמת הצדקת: מרימה ברדה בת אלושה ז"ל

לעילוי נשמת: חיים ברדה בן חי ז"ל

אסור לאדם להתפלל על רשעים שמתו

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת וירא: "זה" אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עושה" ועוד כתוב בפרשה: "ויקומו משם האנשים וישקיפו על פני סדום ואברהם הולך עיבם לשלום" וזה בכדי לעשות דין ברשעים. אמר רב חסדא אין הקדוש ברוך הוא עושה דין ברשעים, וזאת עד שנמלך בנשמתם של הצדיקים, וזה כמו שכתוב בספר איוב: "מנשמת אלוה יאבדו", וכמו שכתוב "המכסה אני מאברהם".

אמר הקדוש ברוך הוא כלום יש לי לעשות דין ברשעים עד שאמלך בנשמת הצדיקים ואומר להם לצדיקים שהרשעים הם חטאו לפני ואעשה בהם דין, כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת וירא: "ויאמר ה' זעקת סדום ועמורה כי רבה וזוטאתם כי כבדה מאוד".

אמר רבי אבהו, הנשמה היא עומדת במקומה, ויא יראה להתקרב אליו ולומר לפניו כלום. וזאת עד שאומר למלאך מט"ט שיגישנה לפניו והיא תאמר מה תרצה. וזה הוא שכתוב בפרשה: "ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע אולי יש זמיישים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען זמיישים הצדיקים אשר בקרבה". ואז הנשמה פותחת ואומרת ריבוננו של עולם אולי התעסקו בחמישים פרשיות של תורה, ואף על פי שהם התעסקו לשמה שכר יש להם עולם הבא והם לא יכנסו לתוך הגיהנום.

והרי שנינו שיש יותר משלוש וחמישים פרשיות בתורה. אלא אמר רבי אבהו חמישה ספרים הם בתורה, ובכל אחד ואחד נכללים עשרת הדברות, והן עשרה מאמרות שבהם נברא העולם. אז החשבון הוא עשרה בכל אחת מהם והם שווים לחמישים. ועוד פותחת הנשמה ואומרת, ריבוננו של עולם אף על פי שלא יתעסקו בתורה שמא קיבלו את עונשם על מה שהם חטאו בבית דין ונתכפר להם כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר דברים בפרשת כי תצא: "ארבעים יכזו לא יוסיף פן יוסיף להכותו על אלה מכה רבה", וממה שנתביישו לפניהם דים להתכפר להם שלא יכנסו לתוך הגיהנום. ועוד כתוב בתורה: "אחריו לא אעשה בעבור הארבעים".

המשך בעמוד הבא

לשערי ברכה והצלחה לזיווג מהרה

ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לאבנר נירן בן איריס

עוד פותחת הנשמה ואומרת, אולי יש שם שלושים, ואולי יש שם צדיקים שהשיגו שלושים מעלות הרמוזות בפסוק וזה כמו שאמר הנביא יחזקאל: "ויהי בשלושים שנה", והם כלולים בשלושים ושתים נתיבות, שהם עשרים ושניים אותיות, ועשרה ספירות, ולפעמים הם כלולים לשמונה.

עוד פותחת הנשמה ואומרת, אולי ימצאון שם עשרים, שמא יגדלו בנים לתלמוד תורה ויש להם שכר לעשרת הדברות שתי פעמים בכל יום.

שאמר רבי יצחק: כל המגדל בנו לתלמוד תורה והוא מוליכו לבית רבו בבוקר ובערב שהוא מעלה עליו הכתוב: כאילו קיים את התורה שתי פעמים בכל יום, כמו שכתוב בתורה בפרשת וירא: "ויאמר לא אשׁוּזִית בְּעִבּוֹר הָעֲשָׂרִים".

עוד פותחת הנשמה ואומרת, אולי ימצאון שם עשרה, ואומרת ריבוננו של עולם שמא היו מאותם העשרה הראשונים של בית הכנסת, שהוא נוטל שכר כנגד כולם שבאים אחריהם, כמו שכתוב בפרשת וירא: "לא אשׁוּזִית בְּעִבּוֹר הָעֲשָׂרִה".

וכל זה יש לנשמת הצדיק לומר על הרשעים. וכיון שלא נמצא בידם כלום, ועוד כתוב בפרשת וירא: "וילך ה' כאשר כילה אל אברהם ואברהם ישב למקומו", מהו למקומו? למקום מעלתו הידועה. אמר רבי: מצווה לו לאדם להתפלל על הרשעים כדי שיחזרו למוטב, בכדי שהן לא יכנסו לגיהנום כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפילתי על חיקי תשוב".

ועוד אמר רבי: אסור לו לאדם להתפלל על הרשעים שיסתלקו מן העולם, שאלמלא סלקו הקדוש ברוך הוא לתרח (אביו של אברהם) מן העולם כשהיה עובד עבודה זרה, לא בא אברהם אבינו לעולם, וכל שבטי ישראל לא היו, והמלך דוד ומלך המשיח, והתורה לא הייתה ניתנת, וכל אותם הצדיקים והחסידיים והנביאים לא היו באים לעולם.

אמר רבי יהודה: כיון שרואה הקדוש ברוך הוא שלא נמצא ברשעים כלום מכל אותם העניינים כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת וירא: "ויבאו עֲנֵי המלאכים סדומה בערב ולוט יושב בשער סדום וירא ולוט ויקום לקראתם וישתוו אפיים ארצה".

"הזהר הקדוש"

ברכה לשערי זיווג מהרה: לאירנה בת יעל

11

ברכה לשערי זיווג מהרה: לקטי בת יעל

במהלך הרדיפות ניתנה לדוד האפשרות לפגוע בחייו של שאול פעמיים, אך הוא לא עשה זאת, מחמת יראת הכבוד שרחש לשאול. וכאשר אנשיו ניסו לשדלו לפגוע בשאול הוא אומר "חָלִילָה לִי מִיְהוָה מְשַׁלַּח יָדַי בְּמִשְׁיַח ה'". באחת הפעמים הוא מכנה אותו אף "אבי" ובאחרת "אדני המלך".

לאחר רדיפה ארוכה, דוד נאלץ לעזוב את גבול ישראל. במהלך רדיפת שאול את דוד שנחשד כמורד במלכות, שאול חושד בכהני נוב ששיתפו פעולה עם דוד ותומכים בו והורגם, מעשה שנחשב לכתם הגדול ביותר במלכותו.

סופו של שאול טרגי. הוא יוצא למלחמה כנגד פלשתים בהר הגלבוע, מתוך ידיעה שייהרג, על פי נבואת בעלת האוב. המלחמה מסתיימת בתבוסת ישראל. בניו של שאול, בהם יהונתן, נהרגים, וכשקשתי האויב שאיגפו אותו קרבים אליו, בוחר שאול ליפול על חרבו. על פי גרסתו של הנער בן הגר העמלקי, שמגיע לבשר את מותו לדוד, ובידו הכתר והצמיד שלו, הוא נהרג בידיו, לאחר שנפל על חרבו ועדיין נותר בחיים.

לאחר מותו מצאו הפלשתים את גופתו של שאול והתעללו בה. הם כרתו את ראשו ובזזו את כליו. את גופתו קיבעו בחומת בית שן. אולם אנשי יבש גלעד שזכרו חסד נעורים לשאול, התגנבו למקום בלילה הורידו את גויותו של שאול מהחומה, נתנו לה קבורה נאותה במחוזותם והתאבלו על המלך שבעה ימים. מות שאול ובניו הונצח בתנ"ך בקינת דוד. בקינה מצוינת בין היתר גבורתו הגדולה של שאול שחרבו לא חוזרת ריקם מדם חללים, שהוא ובנו קלים מנשרים וגיבורים מאריות, וכן גם השלל הרב שהם משיגים בלחימתם.

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי תורה ומצוות: **לדוד בן שרה**

ברכה לזיווג מהרה: **לדוד בן אלברט**
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

השם "אצילות" בא מן הפסוק: "ואצלתי מן הרוח אשר עליך" ואכן נאצלה מציאות זו מעולם האדם הקדמון. מהות עולם האצילות הוא עשר הספירות שבו ובספר "יצירה" קורא להם "עשר ספירות בלימה" בלי מהות כביכול לפי שאין אנו מסוגלים להשיג עניינים אלה כלל וכלל..

עלינו להדגיש לבל נטעה, שמציאות עשר ספירות האצילות אינן אלוקות מצד עצמן, שהרי נאצלו לצורך בריאת העולמות ונראות אלוקות רק מצד ייחוד אור האין סוף בהן, כלומר, רק לאחר שהאור האין סוף התאחד בהן, נעשו אלוקות ממש ונעשו אחד.

וכך אמר אליהו: אם המאציל יסלק עצמותו, ישארו הסיפרות כגוף ללא נשמה. ואכן תיקון מעשה בראשית הביא לייחוד בין אור האין סוף לספירות האצילות לצורך בריאת העולמות, ומאז והלאה נשאר הייחוד בשלמותו ושם ה-ו-י-ה נקרא בספירות האצילות: אות י' בספירת החוכמה, אות ה' בספירת בינה, אות ו' חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד, ואות ה' אחרונה היא בספירת מלכות.

כיוון שהבורא רצה להמשיך את תהליך ההשתלשלות ורצה שאורו רצונו יתגלה לכל, הוציא הארות נחותות אחת מחברתה כדי שיתאימו לנבראים ה"נפרדים", כלומר לנבראים הנחותים. כלל הארות הן המרכיבות את עולמות הבריאה, היצירה והעשייה.

אחר שנאצל עולם האצילות, ירדו עשרה ניצוצות מעולם האצילות ומהם נבנו עשר ספירות שלמות שהם עולם הבריאה. ועולם זה נקרא "עולם הכסא" שהוא כביכול כיסא לאצילות.

סוף**בשבוע הבא: עולמות הבריאה, היצירה והעשייה**

**לטל מזרחי ואשתו היקרים
מזל-טוב להולדת הבן
מאחל: איתן מזרחי ומשפחתו**

סגולות ותפילות

סגולה להריון - סגולה לפרייון

שמירה על דיני 'טהרת המשפחה'. זאת סגולה בדוקה שהמליצו עליה גדולי ישראל לזכות בילדים.

סגולה נוספת להריון – אמירת מזמור קל"ג בתהילים.

הכנסת אורחים (סגולה לבן זכר).

להיות קוואטר בברית מילה (הזוג שמעביר את התינוק אל תוך האולם).

אשה בעלת צדקה זוכה לבנים זכרים.

לקיים את מצוות שילוח הקן. כנרמז בפסוק "שלח תשלח את האם, ואת הבנים תק (בנים תרתי משמע). לכתוב ספר תורה לסגולה להריון.

לשלם לשדכן, ולוודאות שהוא אכן קיבל תשלום.

להצלחה במשפט

סגולה להצליח במשפט להחזיק ביד ימין בשעת המשפט, מזוזה קטנה כשרה.

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ליעל בת נעמי ודוד

שמשון הגיע בלוית הוריו לתמנה, ואביו נכנס ראשון שכן בא לגייר אותה, אחרי כן ערך שמשון כחתן מסיבה לבחורים בהתאם למנהג שנהוג אז. הבחורים שהשתתפו במסיבת החתן לא היו ידידיו של שמשון, והוא הגיע לתמנה בלוית אביו ואמו בלבד, כשראתה זאת כלתו הצטערה: "לכל חתן יש שושבינים המשמחים אותו, ואמרה לאביה: לא נאה לחתן להיות לבדו. אביה הסכים והמציא לחתן שלושים איש שיהיו לו שושבינים" הוא יפרע לכם בשמחתכם, כשאתם תישאו נשים הובטח להם.

בעיצומו של הקציר, כשכל היו עסוקים במלאכתם בשדה, לח שמשון גדי עזים-מתנה לאשתו ובא אליה לתמנה. אשתו לא יצאה בשמחה לקראתו, במקומה פגש את אביה שלא הניח לשמשון להיכנס לחדרה של אשתו. "חשבתני" אמר האב, שאתה שונא אותה, ולכן נתתי אותה לאחר...אל תצטער כי היא איננה טובה הוסיף האב, במטרה לפייס את שמשון שגבורתו הטילה עליו פחד: אני מוכן לתת, לך במקומה ואת אחותה הצעירה יותר-היא טובה בהרבה מן המבוגרת. הרעיון הזה לא נתקבל על שמשון. עתה, אמר יכול אני להינקם במצפון שקט מן הפלשתים: כולם ראו מה עולל לי אביה, מהם לא מחה בעדו.

כהקדמה לכך שמשון שלוש מאות שועלים, מעשה, שהוא בפני עצמו, גבורה גדולה, שכן השועלים הם פקחים וקלי רגליים, אין זה מן הדברים הקלים ללכדם. הוא קשר שועל אל שועל בזנבו, ובין כל שני זנבות החדיר לפיד אחד, וכך עשה לכל שלושת מאות השועלים, והוא בחר לעשות את נקמתו בפלשתים דווקא על ידי השועלים, משום הרגלם של השועלים לחזור לאחוריהם, הובטח שהלפיד לא ייפול, מה שעלול היה לקרות אם כל אחד היה פונה לכוון אחר, וכוונה נסתרת הייתה לו בזה "יבוא שועל שחוזר לאחוריו" אמר שמשון, ויפרע מפלשתים שחוזרים לאחוריהם משבועתם, כך נצטיירו הפלשתים ערומים וחלקלקים כשועלים.

כשסיים שמשון לקשור את השועלים ולהתקין בניהם את הלפידים ניגש לשלב הבא: הוא הבעיר אש בלפידים, ואת השועלים המשתוללים בחרדה ובכאב שלח לתוך שדותיהם של הפלשתים שלוש מאות שועלים דהרו, ומשמיעים קולות ויללה, וקולם מתערב בריח השיער החרוד ובקולות הנפץ של הקמה העולה באש. בכל מקום בו חלפו דלקה אחריהם האש, כתומה יפה והרסנית. כל השדות נחכו, כולל כרמי הזיתים. הפלשתים ההמומים מגודל האסון שהומט עליהם והתחילו לשאול שאלות: מי עשה זאת? חקרו, והאמת צפה עד מהרה. שמשון חתנו של התמני עשה זאת! מדוע? למה עשה זאת? כי אביה לקח את אשתו ומסר אותה לאדם אחר.....

המשך בשבוע הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה

: ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ליעקב בן רבקה

כמו כן מקבלים כל סוגי הברכות לחוברת הקדושה:
מדי שבוע יופיע הפרשה מתוך ה"זוהר הקדוש"
כמו כן פינות: הזהב, הצדיק, קבלה, נביאים, מלכים..
לקריאה מענגת מהמחבר העורך ומו"ל:

הרב: ב. אריה

(כל הזכויות שמורות לב. אריה)
טל. 0544577956 למינויים: כל שבוע אצלך בבית!!!
B.ARYE@NETO.NET.IL

ניתן להשיג את החוברת הקדושה בטלפון: 0544-577956

"כבד את אביך ואת אמך" גם לאחר מותם

זו החוברת "יזכור" לתפילה לבית העלמין. ואין צורך בספר תהילים, סידורים ושאר הספרים. וכולם קוראים לפי הסדר ובלי חיפושים. והכול בחוברת אחת. חוברת התפילה לנפטר/ת כולל: שם המלא ותמונה, תאריך פטירה, חלקה ומקום הקבורה. כמו כן "אלפא ביתא" שמו המלא יצוין בספר תהילים ומשניות אותיות של שם הנפטר/ת, ואותיות נשמה בתהילים, לימוד מהזוהר עם שם הנפטר/ת, ואשכבה עם שם המלא של הנפטר/ת. החוברת עם כריכה כרומו צבעונית, ודפים כרומו בגודל 15 על 22 ס"מ. והיא לכל החיים במשפחה. גם מכתב אישי לנפטר/ת..
וכך יזכר הנפטר/ת כל שנה ולנצח!! בנוסח ספרדי או אשכנזי.

ההזמנה נעשית באימייל או בדואר. וכן אפשר לכתוב ולהנציח את כל חיי

הנפטר/ת. בחוברת או בספר על ידי סופר סת"ם ירא שמים.

והקדשה בגיליון הקדוש והטהור "זוהר הקדוש"!!!!

להזמנות: טל. 054-4577956 B.ARYE@NETO.NET.IL

בס"ד הרב אריה א. ברדה
5 שעות של התורה הקדושה

תורת אש 2

פנינים ומרגליות של ה"זוהר הקדוש"

ראה, בלק, קרח היהלום שבכתו
במדבר ונשא. לשמיעה mp3

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאלי בן יפה ז"ל
לעילוי נשמת: גניה יחזקאלי בת צ'חלה ז"ל

בס"ד הרב אריה א. ברדה
5 שעות של התורה הקדושה

תורת אש 1

פנינים ומרגליות של ה"זוהר הקדוש"

עקב, אתחנן, וארא, היהלום שבכתו
פינחס ודברים. לשמיעה mp3

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל
להזמנת דיסקים וחוברת השבועי "זוהר הקדוש"
כתובתנו ב- טל. 054-4577956